

KATEDRA ASIJSKÝCH STUDIÍ
Posudek na bakalářskou práci

Autor: Denisa PETRILAKOVÁ

Titul: Čínské znakové písmo v Japonsku: Kanbun

Konzultant: Mgr. David Uher, PhD

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Téma:	5%	1
Metodologie:	25%	3
Použití odborné literatury:	25%	3
Struktura a forma:	30%	3
Bibliografický aparát:	15%	3

Celková známka před obhajobou: 2,9

Metodologie: Jednotlivé části práce vykazují nestejnou kvalitu formy, respektive obsahu. Za nejzdařilejší považuji pátý oddíl; kapitoly 3 a 4 jsou naopak nejslabší. Jmenovitě se část 3 vesměs omezuje na výčet literárních děl, řazený navíc velmi nepřehledně, která byla z Číny exportována do Japonska. Pokud by její diplomantka doplnila bibliografickým komentářem, měl by hodnotu alespoň jako katalog. I tak by se ale diplomantka měla pokusit o zobecnění celé situace. Část 4 mohu jako ne-japanolog hodnotit pouze po formální stránce. I tak ale její text působí opět velmi nepřehledně, když namísto tematického hlediska („žánry“) diplomantka dává přednost chronologickému. Ne-japanologovi ztěžuje orientaci v textu diplomantčina neochota více pracovat s českými překlady japonských termínů (např. **wasei kango** – s. 10). Kapitulu 2 by bylo vhodné lépe propojit se zbývajícími částmi textu, jinak ji nelze hodnotit jinak než jako historizující. Právě určitou nesoudržnost textu způsobenou nedostatkem křížových odkazů považuji za největší nedostatek celé práce. Podle mého soudu by bylo dostačující, kdyby diplomantka podrobněji zpracovala kapitolu 5 a ostatní části práce převedla do poznámkového aparátu. Mimochodem, těžištěm diplomantčiny práce podle jejích slov sice není lingvistická analýza (s. 10), ale jazykový rozbor. Ten sice představuje jen cca 35 % textu, ale v porovnání s délkou ostatních kapitol se jedná o oddíl nejdelší. Pokud diplomantka do svého textu zahrnula chronologickou tabulku periodizace dějin Japonska, měla by, vzhledem k tématu, zařadit obdobný přehled čínských dějin. Ostatně na tradiční periodizaci ve svém textu opakovaně odkazuje.

Použití odborné literatury: za velmi nešťastné považuji opakované uvádění bibliografické citace z více zdrojů izolovaně až na konci odstavce. Mimo jiné tak není zřejmé, které informace ze kterého zdroje pocházejí a diplomantka tak značně omezuje čtenáře v tom si její ne vždy přesná tvrzení ověřit. Např.

- „podle... tradice vzniklo... písmo ve 13. století“ (s. 14) – stáří nejstarších písemných památek je však vědecky podloženo
- u dynastie **Sòng** (s. 17, 20, 25 i jinde) by bylo vhodné specifikovat, který ze států toho jména má diplomantka na mysli
- uvedený *Výbor z literatury* není titulem samotným, ale Li Shanovým komentářem (s. 19)
- v roce 1942 stěžní mohla šogunátní vláda vydat jakýkoliv zákon (s. 25)
- Ouyang je dvojslabičné čínské příjmení (s. 26)

- slovesa se neskloňují (s. 29)
- *Výklad znaků* pochází z 2. století (s. 30)
- systém záznamu výslovnosti čínských znaků, který diplomantka popisuje, se nazývá **fǎnqiè** (s. 31)
- bylo by vhodné uvést jinou příkladovou větu (s. 36): struktura stávajícího příkladu je dosti komplikovaná, navíc – alespoň v čínštině – se v tomto případě jedná o předmět nepřímý
- čínština není izolující jazyk (s. 35)
- čínština byla převážně monosylabický jazyk (s. 35)

Struktura a forma: ačkoliv diplomantka v porovnání s předchozími verzemi svého textu výrazným způsobem vylepšila jeho formální a stylistickou podobu, předložený výsledek v tomto smyslu stále není příliš uspokojivý. Snad budou následující řádky pro diplomantku poučením pro její další absolventské práce:

- je zarážející, že v době, kdy existuje automatická kontrola pravopisu, se diplomantka dopouští překlepů, např. „jedom“ (s. 37), „Koreci“ (s. 38)
- o její určité stylistické neobratnosti svědčí četné opakování slov a to i několikrát za sebou, např. „část“ (s. 9, 10 a 11), „vstřebávat“ (s. 10), „čtení“ (s. 12), „království“ (s. 15), „poselstvo“ (s. 18), „styky“ (s. 18), „dílo“ (s. 19), „událost“ (s. 19), „osvojení“ (s. 20), „import“ (s. 25), „podíváme“ (s. 25)
- stylistickou neobratností kvalitativně jiného charakteru je jistá nešikovnost při volbě slov, např. „rozšiřování“ místo „šíření“ (s. 9), hrají „velká“ místo „významné role“ (s. 10), „definovat“ místo „vymezovat se“ (s. 12), „dostávat se“ místo „přicházet“ (s. 15), „dohodnout se“ místo „sjednat“ (s. 18), „řadit se“ místo „dělit se“ (s. 19), „dostat rozkaz“ místo „byl mu svěřen úkol“ (s. 19–20), „obnovit rejstřík“ místo „revidovat“ (resp. „být pověřen revizí“, s. 20), „přisuzovat“ místo „připisovat autorství“ (s. 27)
- respektive ve vazbě či stylu, např. „ve které se čínské znakové písmo a **kanbun** přišly“ (s. 9), „díla... se do Japonska dostala“ (s. 11), „že se v Japonsku žili“ (s. 15), „užívání **kanbunu**... odstartovaly“, „se dalo svobodně cestovat“ (s. 18), „se začalo obchodovat s Evropany“ (s. 18), „aby se jen neuváděla velká čísla, která si čtenář stejně nemůže představit“ (s. 19), „díky tomu se do Japonska dostalo umění“ (s. 20), „byly občas vyváženy“ (s. 25), „císař a všichni kolem něho z toho byli neuvěřitelně překvapení, protože by je ani nenapadlo, že v Japonsku tato díla mají“ (s. 26), „na významné díla, které“ (s. 27), „**kanbun** byl... psaly se jimi...“ (s. 27), „do další japonské literatury... patří“ (s. 27), „sepsání kroniky měl na starost“ (s. 28), „dosahuje až do vlády“ (s. 28), „napsal typickou čínskou předmluvu“ (s. 31), „měla... jsou...“ (s. 35), „přehození subjektu a objektu“ (s. 35), „Japonsko mělo mnohem více kulturní výměny“ (s. 38), „na výslovnosti..., které bylo...“ (s. 38)
- v několika případech se text mění, když sdělení postrádá predikát, v sérii jednočlenných vět (s. 27, 35).

Bibliografický aparát: Diplomantka velice svědomitě cituje. Nedodržuje ovšem předsevzetí, které si stanovila v „Ediční poznámce“ a uvádí čísla některých poznámek kurzívou. Poznámky pod čarou jsou bohužel vyvedeny v různých stylech písma i různé velikosti. Diplomantka se odklání od obecných zvyklostí, když v bibliografickém aparátu neuplatňuje výrazy „tamtéž“ (např. pozn. 51 a 52), respektive „tamtéž, s.“ (např. pozn. 93 a 94). Pokud diplomantka do svého textu zařadila chronologickou tabulku, je snad zbytečné uvádět, že rok 764 spadá do období Nara.

Práce byla zkontrolována systémem IS STAG s výsledkem: „**Práce není plagiát**“

Práce přes uvedené výhrady podle mého názoru splňuje nároky kladené na bakalářskou práci.

Proto ji doporučuji k obhajobě před komisí a hodnotím ji známkou **dobře** (E).

Otázky:

- Vysvětlete rozdíl mezi bodem a) a b) na s. 12.
- Byly styky s Čínou skutečně mezi lety 1635–1854 přerušeny?
- Co to je diakritické znaménko (s. 35)?
- Jakou funkci má transpozice japonské věty, když její smysl zůstane nezměněn (s. 36)?

26. srpna 2015

Mgr. David Uher, PhD